

3. Byť človekom podľa obrazu Ježiša

Ak sa chceme formovať ako kresťania tak nesmieme zabúdať, že v stredobode našej viery a celej našej existencie je život a tajomstvo Ježiša Krista. Budeme rásť len vtedy ak ho budeme stále viac poznávať a čím častejšie, aj denne, sa pre neho rozhodovať. Kresťanská dokonalosť nie je bezchybnosť či vzorné splnenie všetkých povinností, ale verné zotrúvanie s Kristom v boji s mojimi slabosťami. Ak **vierou** zostaneme v jeho prítomnosti, to otvorí nášmu životu nové, ľudsky takmer nemožné horizonty milosrdenstva, odpustenia, pokory, darovania seba. Skrze **lásku** zase sa náš život prepojí s jeho životom, čo sa môže stať až do takej miery ako to cítil svätý Pavol: *nežijem už ja, ale Kristus žije vo mne* (Gal 2,20)

Ježiš prišiel, aby bol poznaný, aby ľudia spoznali ako Božieho Syna, ktorý sa stal človekom. To, že sa stal človekom, to **nie je len definícia či fakt, ale konkrétny životný príbeh**, ktorý nám sprostredkovali evanjelisti. Z evanjelií, ktoré sa „nejavia ako úplný životopis Ježiša Krista, napísaný podľa pravidiel modernej historickej vedy. A predsa z nich vystupuje tvár Nazaretského s bezpečným historickým základom, lebo evanjelistom sa podarilo zobrazit' ho zozbieraním spoľahlivých svedectiev (porov. Lk 1,3)“ (Ján Pavol II., *Na začiatku nového tisícročia*,18)

Božie slovo

Už mnohí sa pokúsili zaradom vyrozprávať udalosti, ktoré sa u nás stali, ako nám ich odovzdali tí, čo ich od začiatku sami videli a boli služobníkmi slova. Preto som sa aj ja rozhodol, že ti to, vznešený Teofil, po dôkladnom preskúmaní všetkého od počiatku verne rad-radom opíšem, aby si poznal spoľahlivosť učenia, do ktorého ťa zasvätili. (Lk 1,1-4)

Lukáš chce vyrozprávať udalosti, vyrozprávať príbeh. Aj ostatní evanjelisti to robia. Neoznámili nám suché poučky, alebo len zbierky Ježišových výrokov. Napísali nám, čo robil, kade chodil, čo zažil, ako sa správal. Aby sme sa prostredníctvom evanjelií ponárali do jeho životného príbehu. Ak by sme my vedeli rozprávať evanjelium – Ježišov život - ľuďom dnešných čias, určite mnohí nájdu v ňom to, čo hľadajú, môžu v ňom nájsť plnosť človeka, svoju hodnotu.

Ježiš nám svojim životom komunikuje množstvo skutočností. Vyzdvihnime len niektoré:

- patrí Bohu, ktorého vníma ako Otca a vie prijať od neho aj jeho ťažké požiadavky
- žije dlhé roky skrytým životom a tak posväčuje našu všednosť a každodennosť, ktorá sa týmto stáva niečím Božím
- vkladá sa do priateľstiev a buduje aj bratské spoločenstvo za cenu veľkej námahy a trpezlivosti
- venuje sa zástupom až do vyčerpania, pre neho každý muž a každá žena, aj keď poznačení chorobami, krehkosťami i hriechom, sú vzácní a dôležití.

Slovo Cirkvi – Novo millennio ineunte

16. ... Ved' či nie je úlohou Cirkvi odzrkadľovať Kristovo svetlo v každom dejinnom období a umožňovať, aby jeho tvár žiarila aj pred generáciami nového tisícročia?

Naše svedectvo by bolo však neúnosne chudobné, keby sme my, ako prví, neuvažovali o jeho tvári. Veľké jubileum nám to určite pomohlo ešte prehýbiť. Na záver Jubilea, keď sa znovu podujímame na bežnú každodennú cestu a nesieme si v srdci bohatstvo zážitkov z tohto osobitného roku, náš pohľad zostáva viac ako predtým, zameraný na Pánovu tvár.

24. ... niet pochybnosti, že Ježiš si bol už vo svojej historickej existencii vedomý svojej totožnosti Božieho Syna. Zdôrazňuje to Ján, ktorý nakoniec tvrdí, že práve preto ho odmietli a odsúdili. Usilovali sa ho totiž zabiť lebo nielenže porušoval sobotu, ale aj Boha nazýval svojím Otcom a robil sa rovným Bohu (Jn 5,18). V tom, čo sa udialo v Getsemanskej záhrade a na Golgote, Ježišovo ľudské povedomie bolo podrobené najtvrdšej skúške. Ale ani dráma utrpenia a smrti nemohla narušiť jeho pevnú istotu, že je Synom nebeského Otca.

ZNOVU ZAČAŤ U KRISTA

29. "Hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta" (Mt 28,20). Drahí bratia a sestry, táto istota sprevádzala Cirkev cez dve tisícročia a teraz ju oživila v našich srdciach oslava Jubilea. Musíme z nej čerpať obnovené nadšenie pre kresťanský život a urobiť z nej inšpirujúcu silu našej cesty. Preto vo vedomí tejto prítomnosti Vzkrieseného medzi nami, kladieme si dnes otázku, ktorú dostal Peter v Jeruzaleme hneď po svojej turíčnej reči: Čo máme robiť? (Sk 2,37). Túto otázku si kladieme s optimizmom plným dôvery, ale bez podceňovania problémov. Určite nás nezvádza naivná predstava, že na veľké výzvy dnešných čias sa dá hneď nájsť nejaká "čarovná formula". Nie, nezachráni nás nijaká formula, ale Osoba a istota, s akou nám opakuje: Ja som s vami! Nejde teda o to, aby sme našli nejaký "nový program". Program tu už máme: je tu už dvetisíc rokov a obsahuje ho evanjelium a živá tradícia. Svoje ťažisko má napokon v samom Kristovi, ktorého treba poznať, milovať a nasledovať, aby sme mohli v ňom žiť trojičným životom a pretvárať s ním dejiny až po ich zavŕšenie v nebeskom Jeruzaleme.

Evangelii gaudium 265: Celý Ježišov život, jeho prístup k chudobným, jeho gestá, jeho koherencia, jeho každodenná a jednoduchá štedrosť a napokon aj jeho úplné sebadarovanie, to všetko je vzácne a prihovára sa nášmu osobnému životu. Vždy keď to znovu objavíme, zistíme, že práve toto ľudia potrebujú, aj keď o tom nevedia: „Čo teda uctievate, hoci to nepoznáte, to vám ja zvestujem“ (Sk 17, 23). Niekedy strácame nadšenie pre misiu a zabúdame, že evanjelium zodpovedá najhlbším ľudským potrebám; ved' všetci sme boli stvorení na to, čo nám evanjelium predkladá: na priateľstvo s Ježišom a na bratskú lásku. Ak dokážeme adekvátnym a pekným spôsobom vyjadriť podstatný obsah evanjelia, naše poslanstvo určite odpovie na najhlbšie otázky srdca.

Naša situácia

1. Poznáme evanjelium ako Ježišov príbeh?
2. Pohovorme si o tom, ako sa dá v dnešnom svete hovoriť ľuďom Ježišov príbeh? (ako pomôcka Evangelii gaudium 127-129)
3. Čo ešte vy vidíte, že Ježiš komunikuje svojím životom – možno je to nejaká udalosť, scéna, ktorá vás oslovila, oslovuje

Toto sme spoznali a hlbšie si uvedomili

.....

Toto by sme mohli zmeniť v našej životnej praxi

.....